

kunne komme hen og betale et boligbyggeri, som var til at betale for almindelige mennesker? Det er jo det, det drejer sig om, at det skal være sådan nogle byggerier. Og der er da flere pensionskasser, der har været ude og sige, at hvis de kan få opfyldt de her betingelser, kan de også bygge nogle boliger, som er til at betale for almindelige mennesker.

Alt andet lige kommer det også an på, hvad de forskellige kommuner skal have for deres grunde, hvor byggeriet skal være.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hvis der bliver bygget 2.000 boliger, jo, så har man bygget 2.000 boliger. Men det er jo for det første ikke nogen garanti for, at man opnår andet end det, man allerede ser nu, nemlig at det er bestemte boligbyggerier, der er tale om. Og for det andet: Bare fordi pensionskasserne siger, at hvis de kan få lempeligere regler, vil de bygge boliger – uden at de i øvrigt giver anden modydelse, end at de bare vil bygge boliger – er det jo ikke nogen garanti for, at vi får det, vi vil have. Det er derfor, vi afviser forslaget.

Det er det ene, men vi vil gerne diskutere en række af de her synspunkter, som er blevet fremført. Det andet er, at vi jo har en aftale med nogle partier omkring beskatningen af de her ting. Det vil sige, at det laver vi da ikke om på, fordi der kommer et forslag fra Venstre, De Konservative og CD.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Egil Møller som ordfører.

Egil Møller (DF):

Forslagsstillerne ønsker mere privat udlejningsbyggeri. Dette synspunkt er Dansk Folkeparti principielt enig i.

Det er med regeringens førte politik på boligområdet lykkedes regeringen at sætte en effektiv stopklods for privat udlejningsbyggeri til den almindelige befolkningsgruppe, der ikke befinder sig sådan i de højere luftlag rent indtægtsmæssigt. PFA og andre pensionskasser holdt i 1995 op med at bygge boliger, fordi en skatteteknisk ændring gjorde det urentabelt. Og da pinsepakken strammede skatteskruen, blev det helt urimeligt.

De få udlejningsejendomme, der bygges i hovedstaden, er som regel kun for en lille minoritet, der kan betale en skyhøj husleje. Dansk Folkeparti ønsker derfor, at der sker en gradvis

liberalisering af lejeloven, så der kan komme ligevægt på markedet.

»Tiden er løbet fra privat boligudlejning.« Ja, sådan udtalte socialdemokraten Sonja Mikkelsen sig i en pressemeddelelse udsendt i sidste valgkamp. Vil by- og boligministeren også vedkende sig denne holdning, eller vil ministeren tage afstand fra denne politiske melding? I bekræftende fald vil boligudlejning så på længere sigt alene foregå i den almene sektor, ikke mindst i københavnsområdet.

Dansk Folkeparti ønsker, at landets boligsamensætning består af et broget tilbud af både ejer- og lejeboliger, således at mobiliteten på boligområdet styrkes.

At vi i dag befinder os i den situation, at en almindelig dansker på venteliste til socialt boligbyggeri bliver sorteper i spillet om en passende bolig, skyldes de sidste års store boligplaceringsbehov til det stadig stigende antal af flytninge og indvandrere, som får opholdstilladelse her i landet. Det er stort set alene Dansk Folkeparti, der virkelig ønsker en stærk opbremsning i dette forhold.

Såfremt beslutningsforslaget stiller betingelser om, at den private udlejningssektor via tvang skal modtage disse grupper mod udlejers ønske, kan Dansk Folkeparti ikke støtte beslutningsforslaget.

Annie Lunde Hansen (CD):

Forslaget her er jo et opgør med en af pinsepakkens mange uhensigtsmæssigheder, nemlig afskaffelsen af den realrenteafgiftsfri kvote for investeringer i fast ejendom, et tiltag fra regeringen og venstrefløjen, som gjorde det decideret uattraktivt at investere i almindelige private udlejningsboliger.

Den dag i dag kan det jo godt undre én, hvorfor man egentlig gjorde det her, for jeg kan da tydeligt huske, at i hvert fald den tidligere boligminister gang på gang har tilkendegivet, bl.a. i forbindelse med kvarterløftdiskussionerne, at den ideelle løsning er byområder med blandede ejerformer.

Det må altså efter min opfattelse forstås således, at der er tale om ejerboliger, andelsboliger og almene og private udlejningsboliger. Det har vi så også hørt den nuværende by- og boligminister sige her fra denne talerstol i dag.

Gang på gang har man også hørt fra både regering og venstrefløj, at de private udlejere skal være med til at løfte de boligsociale problemer, men forslagene i denne retning er altså ikke